

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení dne 4. 9. 2013 v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Jana Bednáře a Heleny Káralové
t a k t o :

Obžalovaná

XXX,

nar. XXX, trv. bytem XXX

je vinna, že

dne 6. 3. 2013 kolem 09:55 hod. na komunikaci I. třídy č. 36 ve směru od XXX řídila své vlastní osobní vozidlo XXX v km 30,3 při vjíždění do obce XXX nerespektovala nejvyšší povolenou rychlost pro jízdu v obci, kterou překročila o 26 km/hod., přičemž při rychlosti 76 km/hod. nebyla schopna ani včasnou reakcí zabránit střetu s chodcem XXX, který přecházel uvedenou komunikaci XXX z levé strany na pravou z pohledu řidičky; u pravého okraje vozovky se levou přední částí vozidla tečně střetla s pravým bokem chodce, který v danou dobu již překonal téměř celou šíři pozemní komunikace, v důsledku nárazu upadl chodec na hlavu na povrch komunikace,

tímto jednáním porušila ustanovení § 4 písm. a), b) a § 18 odst. 1, 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

při nehodě utrpěl chodec XXX vážná zranění, zejména hlavy, se kterými byl vozidlem RLP převezen do XXX, kde byl hospitalizován na oddělení JIP II v kritickém stavu a kde dne XXX. zraněním podlehl,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobila smrt proto, že porušila důležitou povinnost uloženou jí

podle zákona,

č í m ž   s p á c h a l a

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

a   o d s u z u j e   s e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **čtyř (4) let**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá, aby v nejkratší možné době podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna na náhradě škody zaplatit poškozeným

- Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, pobočce Hradec Králové, Malé náměstí 11, částku 95.496,- Kč
- XXX, nar. XXX, bytem XXX, částku 131.738,- Kč
- XXX, nar. XXX, bytem XXX, částku 240.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený XXX, nar. XXX, XXX, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Dne 20. 6. 2013 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, v němž byl státním zástupcem shledáván přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Hlavní líčení soud konal dne 4. 9. 2013 a na základě důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny, dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Obžalovaná na svoji obhajobu v přípravném řízení uvedla, že na počátku obce na úrovni první budovy komplexu XXX mezi protijedoucími vozidly zahlédla od levého okraje komunikace někde z prostoru zastávky vbíhat do komunikace chodce, který z jejího pohledu přebíhal komunikaci z levé strany na pravou. Jakmile obžalovaná chodce zahlédla, začala okamžitě naplno brzdit, ale chodec pokračoval v přebíhání vozovky a nijak nereagoval. Obžalovaná se snažila mu vyhnout vpravo, takže strhávala řízení k pravému okraji komunikace a mimo ni. Střetu se jí zabránit nepodařilo. Podle jejího přesvědčení příčinou dopravní nehody byl chodec, který jí vběhl do jízdní dráhy. Velmi

lituje toho, co se stalo, ale podle jejího názoru nebylo v jejích silách střetu zabránit. V hlavním líčení obžalovaná uvedla, že spatřuje spoluzavinění na své straně, neboť jela vyšší rychlostí, než byla povolena. Obžalovaná však na svoji obhajobu uvedla, že si překročení nejvyšší povolené rychlosti nebyla vědoma.

V hlavním líčení byl jako důkaz proveden i videozáznam nehody z průmyslové kamery, ze kterého mimo jiné vycházel i znalec. Výslechem znalce Ing. Zdeňka Mrázka a znaleckým posudkem z oboru Doprava městská a silniční – posuzování příčin dopravních nehod, které byly provedeny v přípravném řízení a v hlavním líčení přečteny, bylo prokázáno, že příčinou nehodového děje byla technika jízdy obžalované. Rychlost jízdy byla v době reakce řidičky 76 km/hod., tedy o 52 % vyšší, než rychlost dovolená (50 km/hod.). Vstoupení chodce do vozovky nelze z technického hlediska považovat za příčinu nehodového děje, protože chodec by v případě rychlosti vozidla XXX 50km/hod. jeho řidiče nenutil k náhlé změně rychlosti jízdy, tudíž svým pohybem by nevyvolal nehodový děj. Znalec ve svém výslechu uvedl, že měl k dispozici záznamy ze tří kamer, kdy na všech třech kamerách byl zaznamenán pohyb vozidla XXX a na dvou kamerách byl zaznamenán pohyb chodce. Kamerami byl zachycen kompletní nehodový děj a pro provedenou analýzu nehodového děje byly tyto záznamy dostatečné. Závěr znaleckého posudku ohledně technické příčiny nehodového děje by byl i bez využití videozáznamu stejný.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, bylo prokázáno, že příčinou smrti XXX byl úrazový otok mozku při zlomenině klenby lebni s mnohačetným pohmožděním mozku a s krvácením do mozkových plen. Poranění bylo vzhledem ke svému rozsahu neslučitelné s dalším životem, smrti poškozeného nebylo možné zabránit ani včasnou odbornou lékařskou péčí. Poranění poškozeného vzniklo tupým násilím, které působilo tečně na zevní stranu pravého bérce a dále na levou čelně spánkově temenní oblast hlavy.

XXX v podaném vysvětlení uvedl, že dne 6. 3. 2013 byl kolem 10.00 hod. jako protijedoucí řidič svědkem předmětné dopravní nehody. Chodec začal přebíhat komunikaci z pravé strany na levou, přeběhl bezprostředně před jeho vozidlem, ale on brzdit nemusel, chodec stačil přeběhnout a zastavil se na středu komunikace. Svědek uvedl, že ho chodec překvapil, neboť by ho v těchto místech nečekal, vozidla jezdila i z protisměru. Chodce pozoroval ve vnitřním zpětném zrcátku a viděl, že se chodec opět rozeběhl a pokračoval v přebíhání komunikace na levou stranu, poté si všiml ve zpětném zrcátku vozidla obžalované, které začalo prudce brzdit a vyhýbalo se chodci směrem vpravo mimo komunikaci. Podaným vysvětlením XXX bylo mimo jiné prokázáno, že poškozený viděl dobře, byl celkově aktivní a v dobré fyzické kondici.

Protokolem o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, které bylo provedeno po dopravní nehodě u obžalované, nebyl zjištěn alkohol v krvi obžalované. Protokolem o nehodě v silničním provozu, včetně plánu fotodokumentace byly prokázány místní okolnosti nehody.

Výše popsané důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k následujícím závěrům. Po vyhodnocení všech rozhodných okolností nehodového děje,

kteře vyplývají především z výsledku znalce z oboru dopravy a jeho znaleckého posudku, má soud za prokázané, že obžalovaná jela o 52 % vyšší rychlostí, než byla rychlost dovolená a rychlost jízdy obžalované byla hlavní příčinou nehodového děje. Jak vyplynulo ze znaleckého posudku, v případě jízdy obžalované povolenou rychlostí, by obžalovaná nemusela změnit náhle rychlost jízdy a nedošlo by ke střetu s chodcem. I když se chodec pohyboval ve vozovce mimo vyznačený přechod pro chodce a do značné míry riskantně (provoz aut, místo, kde lze reálně očekávat tzv. dojíždění vozidel přijíždějících do XXX) nevytvořil náhlou a nečekanou překážku, neboť v případě, že by obžalovaná dodržela maximální povolenou rychlost jízdy v obci, tj. 50 km/hod. nedošlo by k jeho ohrožení a obžalovaná by byla schopna vozidlo zastavit před místem střetu. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví bylo prokázáno, že příčinou smrti poškozeného bylo poranění, které utrpěl v souvislosti s dopravní nehodou.

Omezení nejvyšší povolené rychlosti v místě nehody vyplývá z ustanovení § 18 odst. 1, 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/hod. Tím, že obžalovaná jel rychlostí vyšší, než byla povolena, kromě výše zmíněného ustanovení porušila i obecná pravidla silničního provozu, konkrétně ustanovení § 4 písm. a), b) cit. zák. Podle obecného ustanovení § 4 *je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen a) chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu; b) řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.*

Překročení nejvyšší povolené rychlosti o více než 50 % soud považuje za porušení důležité povinnosti uložené obžalované podle zákona. Obžalovaná nejednala úmyslně, trestné činnosti se dopustila z nedbalosti. Vzhledem k tomu, že v důsledku nedbalosti obžalované došlo ke smrti poškozeného, byly naplněny znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaná jinému z nedbalosti způsobila smrt proto, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

Rejstříkem trestů bylo prokázáno, že obžalovaná nebyla dosud stíhána a potrestána. Sdělením Magistrátu města Pardubic bylo prokázáno, že obžalovaná nebyla projednávána v přestupkovém řízení. Z vyjádření zaměstnavatele obžalované XXX.XXX.XXX. Z evidenční karty řidiče soud zjistil, že obžalovaná má záznam ze dne 24. 5. 2011, kdy jí byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč za překročení nejvyšší povolené rychlosti o 10 km/hod.

Za polehčující okolnost soud považuje dosavadní řádný život (s výjimkou drobného přestupku), doznání a vyjádřenou lítost. Soud přihlédl i k tomu, že neuvážený způsob přecházení vozovky poškozeným rovněž přispěl ke vzniku dopravní nehody. Přitěžující okolnost nebyla shledána. Podle ustanovení § 143 odst. 2 tr. zákoníku je sazba trestu odnětí svobody jeden rok a šest let. Za dané situace s přihlednutím k nedbalostnímu zavinění a podílu poškozeného na nehodě dospěl soud k závěru, že odpovídajícím trestem je trest uložený mírně nad spodní hranicí trestní sazby, tedy v délce dvou let. Soud dospěl k závěru, že vzhledem k polehčujícím okolnostem není nezbytné v daném případě ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody, a proto byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na delší zkušební dobu v délce čtyř let. Vzhledem k tomu, že k dopravní nehodě došlo v souvislosti s řízením motorového vozidla, byl uložen i odpovídající (sazba jeden rok a deset let) trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř let.

Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky a dále poškození XXX a XXX se řádně a včas připojili k trestnímu stíhání se svými nároky na náhradu škody. Listinnými důkazy bylo prokázáno, že v souvislosti s léčbou poškozeného byly vynaloženy finanční prostředky ve výši 95.496,- Kč, které uhradila zdravotní pojišťovna, která se připojila k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu škody. Vzhledem k tomu, že nárok (škoda) zdravotní pojišťovny je v příčinné souvislosti s jednáním obžalované, soud uložil obžalované povinnost zdravotní pojišťovně uvedenou částku uhradit. Poškozená XXX v souvislosti se smrtí jejího manžela uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 240.000,- Kč jako jednorázové odškodnění ve smyslu § 444 odst. 3 občanského zákoníku. Poškozená dále uplatnila nárok na náhradu nákladů spojených s pohřbem v celkové výši 21.241,- Kč, jejichž úhradu doložila listinami. Dodatečně poškozená sdělila, že jí pojišťovnou již byla uhrazena částka z toho 29.503,- Kč jako záloha náhrady škody a svůj nárok na náhradu škody omezila na částku 131.738,- Kč. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru že smrt poškozeného je v příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované, bylo v adhezním řízení rozhodnuto o nároku poškozené tak, jak je uvedeno ve výroku. Poškozený XXX se k trestnímu stíhání připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 390.000,- Kč, z čehož částku 240.000,- Kč představuje jednorázové odškodnění ve smyslu § 444 odst. 3 občanského zákoníku a částka 150.000,- Kč je nárok na náhradu nemajetkové újmy, neboť smrtí poškozeného bylo dotčeno právo jeho syna na rodinný život ve smyslu § 11 občanského zákoníku. Soud proto vyhověl v části nároku vyplývajícího z ustanovení § 444 odst. 3 občanského zákoníku, z něhož vyplývá, že poškozený má nárok na jednorázové odškodnění ve výši 240.000,- Kč. Přestože není pochyb o tom, že smrtí poškozeného mohlo dojít k zásadnímu zásahu do rodinného života XXX, za účelem objasnění míry dotčení jeho práv, jeho dřívější a současné situace a dalších okolností, které jsou rozhodné případný výrok o povinnosti uhradit nemajetkovou, by bylo nezbytné vést další dokazování, které by podstatně protáhlo trestní řízení. Soud

proto v této části XXX jako poškozeného odkázal se zbytkem jeho nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 4. 9. 2013

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Hana Králíčková